

[Tinning]

Der er grund til at understrege, at det lovforslag, vi har været med til at fremsætte, hører hjemme i afdelingen for de små prutter, om man så må sige. Det er noget, der lige skal til. Det er en lap, der er nødvendig, men det har ikke noget at gøre med vores principielle eller langsigtede eller visionære forestillinger om, hvordan kulturlivet burde indrettes, ud over at det selvfølgelig peger i den retning, hvor beskedent det end er, så jeg skal nøjes med nogle ganske korte bemærkninger dels om forslaget fra de radikale, dels om forslaget fra kulturministeren.

Lovforslaget fra det radikale venstre er på to måder interessant: dels fordi jeg – det beklager jeg oprigtigt – stadig har lidt svært ved præcist at se, hvad det går ud på, og det er selvfølgelig vigtigt nok at få at vide, men også, synes jeg, fordi hr. Bernhard Baunsgaard nu – og så kan vi jo glemme diskussionen om, hvornår nu så har været – har lagt sig fast på, at den bedste måde sikkert er at sætte tilskuddene i relation til Det kgl. Teater. Det mener jeg bestemt er en måde at gøre det på, som må undersøges nærmere i kulturudvalget, og vi må diskutere, om der nu skulle være fordele eller ulemper ved det. Så vidt jeg har forstået eller selv nogenlunde kan sjusse mig til, handler det vel om, at forslaget, som det nu foreligger fra det radikale venstre, vil betyde en merudgift for det offentlige på en 7-8 mill. kr. Det skal vi selvfølgelig også have kigget nærmere på. Det er klart, at vores udgangspunkt er, at den øgede støtte til teaterområdet, som vi lægger op til i forslaget sammen med SF og socialdemokratiet, allerede er nede omkring minimum af det absolut nødvendige. Vi vil meget nødtigt gå længere ned, men stadig væk mener jeg, at kan vi finde ud af en eller anden form for øget støtte til det eksperimentelle teater og til børneteateret især, ja til teaterområdet i øvrigt, så lad os gøre det og tage det som det primære mål med denne diskussion og disse forslag.

Jeg har forstået på lovforslaget fra kulturministeren, at vi ikke må opfatte det som et nedskæringsforslag, men som et styringsforslag. Jeg synes, det kunne være interessant på et tidspunkt at få uddybet, hvor ministeren agter at styre hen, når det ikke er nedefter, om man så må sige, for på andre områder, hvor den for tiden siddende regering udfolder sig, ved vi jo af erfaring, at når vi

får at vide, at noget ikke er nedskæring, men bare styring, så er det muligvis stadig væk ikke en nedskæring oven i hovedet på en eller anden minister, men for almindelige mennesker er det helt klart en nedskæring, og jeg kan i hvert fald faktisk ikke se meningen med dette forslag, hvis ikke sigtet lige præcis er at sørge for, at staten bliver enten liggende eller endda yder mindre, og så kan amterne jo i øvrigt, som ministeren så flot siger det, bare yde alt det, de i øvrigt måtte have lyst til, som om der ikke var noget, der hed en indenrigsminister, som om der ikke var noget, der hed en regering, der skærer ned i bloktilskuddene, som om fru Britta Schall Holberg havde levet helt forgæves, hvilket hun jo desværre ikke har.

Den sidste del af ministerens forslag er regelforenklingen omkring børneteateret og det opsøgende teater. Jeg er ikke sikker, så jeg er også meget varsom med at sige noget positivt om det, kulturministeren kommer med, men jeg vil godt sige, at jeg faktisk har lidt svært ved at se, at vi skulle være 100 pct. imod det.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 95 angående ændring af lov om teatervirksomhed, hr. Bernhard Baunsgaard, har ordet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne takke for de bemærkninger, der er faldet om det radikale lovforslag, og så vil jeg godt gribe tilbage til noget, der skete sidste efterår.

Det var den 29. september 1983, da ministeren ophævede teaterudvalget. Hvis det nu havde været, fordi ministeren havde haft et meget klart kulturpolitisk sigte med sin teaterpolitik, kunne man vel have accepteret, at det var sket. Så kunne vi altid diskutere, om dette teatersigte var rimeligt og rigtigt. Men det var det jo desværre ikke. Det viser ministerens forslag i dag.

Jeg vil gerne i fortsættelse af det, jeg sagde om den 29. september, citere, hvad ministeren sagde netop før. Ministeren spurgte: »Er det i det hele taget teaterområdet, der trænger til at få nye bevillinger? Der er så meget andet, der trænger.«